

Підприємство може самостійно займатися інвестуванням капіталу в утворення власних виробничих чи складських підрозділів за кордоном або інвестувати капітал спільно з суб'єктами господарювання країни, в яку ввозиться капітал, при цьому утворюється спільне підприємство [2].

Експортування, спільна підприємницька діяльність та пряме інвестування є важливими інструментами забезпечення процвітання національної економіки в умовах інтеграції України в ЄС. Від вибору стратегії виходу на зовнішній ринок залежить прибутковість, конкурентоспроможність та життєдіяльність підприємства як на національному, так і на зовнішньому ринку. Таким чином, для забезпечення успішної діяльності підприємства в глобальному економічному просторі необхідним є формування ефективної стратегії виходу підприємства на зовнішній ринок, функціонування на ньому та адаптації до кон'юнктури ринку.

Перелік використаних джерел:

1. Шинкаренко Р. В., Семенець В. В. Сутність та особливості форм виходу підприємств на зовнішні ринки. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління*. 2018. №1. URL: <https://chmnu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/07/SHinkarenko-R.V.-Semenets-V.V.pdf>.

2. Спільне підприємництво та пряме іноземне інвестування як форми виходу підприємства на зовнішні ринки. URL: <https://infopedia.ua/18x656f.html>.

Макух Альона

Західноукраїнський національний університет
м. Тернопіль

ХЕДЖУВАННЯ ВАЛЮТНИХ РИЗИКІВ ОРГАНІЗАЦІЇ НА МІЖНАРОДНИХ РИНКАХ

У фінансових відносинах сучасності, при провадженні господарської діяльності, підприємства підпадають під вплив різного виду економічних ризиків. Одним з таких ризиків є валютний ризик – коли на кінцеві економічні показники компанії впливає курс валют. Особливо актуальною ця тема стає при нестабільній або невизначеній економічній і політичній ситуації в країні. Тому у компаніях шукають шляхи вирішення цього питання, розробляючи стратегії для зменшення впливу валютного ризику на фінансовий результат своїх підприємств. Найкращим зі способів захисту від фінансових ризиків є їх хеджування.

Повний процес хеджування валютного ризику можна умовно поділити на чотири етапи:

- Збір інформації та надання оцінки – на цьому етапі проводиться аналіз виникнення валютного ризику та надається оцінка існуючої інформації.
- Вибір метода хеджування – після аналізу всієї інформації вибирається оптимальний метод хеджування ризику.

- Етап реалізації – певний проміжок часу, коли відбувається хеджування валютного ризику.

- Моніторинг результатів – етап, на якому робляться висновки, чи допомогло хеджування захиститися від валютного ризику.

Хеджування валютних ризиків здійснюється за допомогою вибору певної стабільної рахункової одиниці. Кризові явища в економіці світу створюють перешкоди для контрагентів, яким важко знайти рахункову одиницю, що в достатній мірі зберігала б стабільність своєї цінності у тривалому часі. Такою лічильною одиницею може слугувати стабільна валюта або дорогоцінний метал. Оптимально підібраний кошик економічних благ дозволяє зменшити волатильність валютних ризиків.

Хеджування валютного ризику дозволяє зберігати і підвищувати конкурентоспроможність підприємства в короткостроковому періоді, оперативно реагувати на зміну валютного курсу. Однак для сталого розвитку промислового підприємства в середньостроковому і довгостроковому періодах необхідно використання нефінансових методів хеджування, які дозволять пом'якшити чи усунути негативний вплив змін валютного курсу і будуть сприяти розвитку підприємства в нових економічних умовах.

Перелік використаних джерел:

1. Ксендзук В.В. Аналітичне забезпечення хеджування валютних ризиків підприємств як суб'єктів міжнародних економічних відносин. *Актуальні проблеми секторальної економіки*. 2016. №2 (24). С. 70-77.

2. Боков И.А. Предпринимательские риски и хеджирование. М., 2019. 127 с.

Олійник Юлія

Західноукраїнський національний університет
м. Тернопіль

ВПЛИВ ЛІДЕРСТВА НА РОЗВИТОК КОМПАНІЇ

В кожній організації здійснюється поділ праці, в процесі якого менеджери отримують повноваження і право впливати на поведінку підлеглих для забезпечення цілей діяльності організації. Наявність права впливати на діяльність підлеглих є необхідною передумовою успіху менеджменту, але ще не гарантує ефективності такого впливу. Розвивати лідерство серед персоналу всередині компанії – дуже важливо, особливо, якщо ви хочете, щоб ваші співробітники розвивалися і могли реалізовувати свій потенціал.

Управління – це формально визначений процес впливу на підлеглих, який приводить до того, що підлегли виконують призначені їм формальні доручення і завдання. Важливо правильно доносити співробітникам інформацію про місії компанії та цілі.

Менеджери (управлінці) у формальній організації працюють шляхом делегування повноважень та відповідальності. Для того, щоб складна